

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Hlavničkové a přísedících Ing. Sylvy Kobosilové a Bc. Petra Dobšínského v hlavním líčení konaném dne 8. 7. 2025

takto:

Obžalovaný

_____, narozený _____ v _____, občan _____, dělník, v _____
_____ ve výkonu vazby Vazební věznice _____,

je vinen, že

dne 21. 1. 2025 kolem 03:00 hod. v _____ umístěném v _____, který obýval společně se svou manželkou _____, nar. _____, po předchozím požití alkoholických nápojů a v reakci na probíhající hádku, ji v úmyslu usmrtit nečekaně a velkou intenzitou, v okamžiku, kdy k němu na levém boku ležela na posteli otočená zády, kuchyňským nožem zn. Vivess s černou stříenkou o celkové délce 24 cm a délkou čepele 12, 5 cm, pro který si musel dojít z ložnice do kuchyně, bodnul do pravé části zad, čímž jí způsobil bodnořeznou ránu hrudníku v oblasti zad vpravo při horním okraji širokého zádového svaly, pod pólem pravé lopatky, délky 7 cm s bodným poraněním zadní strany dolního laloku pravé plíce, masivním zakrvácením do pravé pohrudniční dutiny (hemotorax, 2l), kolapsem pravé plíce a nahromaděním volného vzduchu a krve v pravé pohrudniční dutině (hemopneumothorax) s tím, že nůž poté odnesl zpět do kuchyně, umyl ho a uložil do zásuvky v kuchyňské lince; jen díky neodkladně poskytnuté odborné lékařské pomoci spočívající v chirurgické revizi v oblasti pravé poloviny hrudníku, s chirurgickým sešitím bodného poranění dolního laloku pravé plíce, manuálním vybavením krevních sraženin z pravé pohrudniční dutiny, rozepětím kolabované pravé

pľíce a se zavedením hrudního drénu do pravé pohrudniční dutiny a související dvoudenní hospitalizací na JIP chirurgického oddělení Krajské nemocnice Liberec, kde byla nepřetržitě napojená na monitorovací přístroje a zcela závislá na péči a pomoci zdravotnického personálu, jakož i následné hospitalizaci na traumatologickém oddělení, která trvala až do 31. 1. 2025, by poranění pravé pľíce, jakožto životně důležitého orgánu, s průnikem vzduchu a krve do pohrudniční dutiny vedlo ke smrti poškozené,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí s rozmyslem, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, když k jeho dokonání nedošlo,

čímž spáchal

pokus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, § 140 odst. 2 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **dvanáct (12) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Ústí nad Labem, pobočka pro Liberecký a Ústecký kraj, IČ 41197518, částku ve výši **108 642 Kč** se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11, 50 % ročně ode dne následujícího po dni konání prvního hlavního líčení dne 8. 7. 2025, ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby ČNB platné pro 1. den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů, do zaplacení.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti:

Výpověď obžalovaného

2. Obžalovaný v hlavním líčení vypověděl, že s manželkou žije více než 26 let a mají spolu dva dospělé syny žijící na Ukrajině, jeden syn je ve válce, druhý je doma - má dvě děti, ale nemá práci. K projednávané události uvedl, že neví, jak se to stalo, byl moc opilý. Moc si to nepamatuje, ale bodnul manželku nožem, neví, kam přesně ji bodnul. Před tím se hádali, nepamatuje si, co bylo předmětem té hádky. Stalo se to asi kolem 2. hodiny ráno. V pokoji, kde ležela manželka, byla asi tma. Když ležela, tak se nedohadovali. Poté, co manželku bodnul, šel za panem [REDAKCE] a řekl mu, aby zavolal sanitku nebo policajty, že někdo bodnul manželku nožem, pak došel na cestu k semaforu, aby počkal na sanitku. Zůstal venku. Nůž hodil do dřezu, nemyl ho, neuklízěl ho nikam. Nůž je společným majetkem. Manželka do příjezdu záchranné služby ležela v posteli. V bytě nikdo jiný nebyl. V tu dobu byl opilý, nepamatuje si, kolik toho vypil, asi 2 – 3 panáky a pivo, to vypil všechno po práci. Domů přišel asi kolem 16.30 hod. – 17.00 hodiny. Tehdy vypil 2 – 3 piva,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Vorlíčková.

cítil se normálně, mluvil normálně, chodil normálně. Trochu na sobě vliv alkoholu pocíťoval, nic nedělal, byl si venku asi kolem 21. hodiny zakouřit. Pak se koukali na notebook asi do 21.30 hod. a pak ho vypnul. Pak už jenom leželi, moc si to nepamatuje. Co si nepamatuje, o tom nemůže mluvit. Vztah s manželkou mají nyní zase dobrý, pořád si volají. Rodičům je kolem 80 let, oba je z ČR podporovali finančně. Nemyslí si ale, že má problém s užíváním alkoholu. Alkohol užívá, když přijde z práce, dá si jedno dvě piva. Manželce nikdy dříve žárlivé scény nedělal. Důvod útoku si nepamatuje. Slyšel, že má manželka v telefonu přítele. Myslel, že si s ním dopisuje telefonem. Ne pořád, ale občas. Neviděl to na sto procent. Ten večer si asi s nikým nepsala. Nerozumí tomu, jak se to stalo. Manželku nikdy předtím neuhodil. V ČR je asi od roku 2001-2002, pracuje na stavbě. Nyní má vízum jako povolení k pobytu do 31.3., je automaticky prodlužováno na rok. Na Ukrajině nikdy trestně stíhán nebyl. Jiné trestní stíhání v ČR nemá, přestupků se nedopustil. Je mu to moc líto, manželku nechtěl usmrtit. Nepřemýšlel nad tím, že by ji zabil.

Výpovědi svědků

3. Poškozená [REDAKCE] ke skutku v hlavním líčení uvedla, že s manželem spolu budou téměř 30 let. Neměli žádné problémy, až pak se stalo toto. Mají spolu 2 děti. V současné době jsou všichni ve stresu, staršího syna ve válce chytili, rodina potřebuje podporu. Na ten den si nevzpomíná. Stalo se to, protože manžel byl opilý. Kdyby ji chtěl zabít, tak by to udělal vícekrát, ne jednou. Bodnul ji jen jednou. Myslí si, že jedna rána k zabití nestačí. Manžel začal odpoledne hned pít, neví, kolik toho manžel ten večer vypil, ale vypil toho hodně, byla to vodka neznámé značky, k tomu pil i pivo. Ten den byli v práci, pak přišli domů, a začali se hádat. Byli ve stresu, ten narůstal. Večer řekla, že už manželovi to pití stačí, a šli spát ve 3 hodiny ráno. V 5 hodin měli vstávat do práce. Hádali se do 3 hodin ráno o všem možném, že má nějakého chlapa v telefonu, ale to není pravda. Psala si se synem, chtěla, aby jí pořád psal, protože tam je válka. Ve 2 hodiny zvonil telefon. Má dojem, že se to stalo kvůli tomu telefonu. Manželovi vysvětlovala, že si píše se synem, ale nevěřil jí to, protože byl nalitý. Stalo se to za chvíli po tom, co šli spát. Poškozená už ležela v ložnici, byla tma. Neviděla ho, že k ní jde s nožem, jenom to pocítila. Když ji manžel bodnul, tak se vzpamatoval, nechtěl to udělat, obejmul ji a říkal, co má dělat. Řekla mu, ať jde pro pana školníka a zavolá sanitku. Ten večer nůž v ruce neměl a nevyhrožoval jí, ani nikdy předtím se to nestalo. Agresivní nikdy nebyl. Je pravda, že z bytu manžela ho vyhodila asi jednou. Bylo to kvůli chlastání a telefonu. Nebyla to jenom jeho vina. Jak už říkala, mají velký stres kvůli válce. Nože obvykle mají uložené v šuplíku v kuchyni. Jejich byt má WC, koupelnu, kuchyň a pokoj. Z pokoje se jde přes chodbu do kuchyně. Když manžela potom poslala pro pomoc, tak měla strach, bolest necítila. Jak poslala manžela za panem [REDAKCE], vrátil se i s ním zpátky, podal jí vodu a zeptal se jak a co a šel čekat na sanitku. Neví, jestli šel i do kuchyně. Přišel, podal jí vodu a vyšel za sanitou. Mezitím se modlila k bohu za všechno, aby bylo dobře. Neměla strach, že zemře ani že se manžel vrátí a dokoná to. Měla strach jenom z toho, jak to vezmou synové. Synové o tom ví, dosud nevěří tomu, že se to mohlo stát, rozumí tomu, co se odehrává, ale nejde jim to do hlavy, co se stalo. Po propuštění z nemocnice byl její zdravotní stav dobrý, byla v nemocnici 10 dnů, pak byla doma a jezdila na kontroly. Ví, že kdyby jí nebyla poskytnuta lékařská pomoc, že by zemřela. Její vztah s manželem je nyní dobrý, odpustila mu to už v ten okamžik. Dovede si představit s ním obnovit soužití i spát vedle něj. V přípravném řízení sice uvedla, že s ním nechce být, od té doby ale změnila názor. Synové manžela pořád milují, nevěří tomu, co se stalo, chtějí, aby mu byl snížen trest, aby jim mohl pomáhat, protože tu pomoc potřebují. Stejně tak i starší maminka a tatínek.
4. V přípravném řízení pak byla poškozená vyslýchána dvakrát, její výpověď byla krajským soudem podle § 211 odst. 3 písm.a) tr.řádu přečtena. Dne 22. 1. 2025, tedy den po skutku, když byla vyslechnuta ještě v Krajské nemocnici v Liberci, uvedla shodně k rodinným poměrům jako v hlavním líčení, poté vypověděla, že ani jeden z nich neudržoval mimomanželský vztah. Milence tedy neměla. Poškozená ke své tělesné konstituci uvedla, že váží 110 kg a měří zhruba 172 cm. V

pondělí dne 20. 1. 2025 byla doma, nebyla ten den v práci. Manžel přišel z práce a dali si oběd. Doma byli sami. Večer se pohádali kvůli chlastu. Říkala mu, že stačí, protože ráno jdou do práce. Manžel pil pivo a vodku. Začal pít večer, ona nic nepila. Neví, kolik toho manžel vypil. Opilý moc nebyl, ale celý večer byl divný. V takovém stavu ho nikdy neviděla. V minulosti neměl problémy v tom směru, že by se opil a nešel do práce. Již ležela, mohlo být mezi druhou a třetí ráno. Manžel chodil a dohadovali se, aby šel spát. V pokoji byla tma, venku svítily lampy, v pokoji ale bylo vidět. Otočila se tedy na levý bok. Než došlo k tomu napadení, bylo to úplně beze slova, manžel nic neříkal, nenadával. Pak cítila ránu. Po ní se otočila na záda. Manžel stále nic neříkal. Řekla mu, aby došel pro školníka, ten pak přišel k nim do bytu. Nechtěla zůstat s [REDAKCE] sama, ukázala tedy školníkovi, aby tam s ní zůstal a ukázala mu i krev na posteli. [REDAKCE] poslali čekat před školu na sanitku. Školník s ní mluvil, aby neusnula a ptal se, co se stalo. Ukázala mu, že ji manžel „udeřil“ nožem. Svědkyně přitom předvedla pohyb shora dolů. Školník s ní zůstal do příjezdu sanitky. V zimě, asi po dobu dvou týdnů, bydleli s manželem odděleně, důvodem byl alkohol, manžela vyhodila, ten pak bydlel u kamaráda [REDAKCE]. Domů se později vrátil sám, nepřemlouvala ho. V minulosti ji manžel nikdy nenapadnul, ale ani ona jeho. Za střízliva je manžel jiný než v opilosti. Je hodně žárlivý a když je opilý, dává to víc najevo. Manžela by již zpátky nevzala. Dne 19. 5. 2025 při následujícím výsledku již poškozená [REDAKCE] využila svého práva a odmítla vypovídat.

5. Soud za souhlasu stran postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu přečetl protokol o výsledku svědka [REDAKCE] na č. l. 111 – 117 a postupem podle § 211 odst. 6 tr.řádu úřední záznamy o podaném vysvětlení [REDAKCE] na č. l. 291 – 293, [REDAKCE] na č. l. 295 – 296, [REDAKCE] na č. l. 297 – 298 a [REDAKCE] na č. l. 300 – 304.
6. Svědek [REDAKCE] ([REDAKCE]), uvedl, že [REDAKCE] užívají byt, který je součástí budovy školy. Zhruba ve tři hodiny ráno přišel pan [REDAKCE], kterému říká [REDAKCE]. Zazvonil. Svědek otevřel okno a zeptal se ho, co se stalo. [REDAKCE] řekl: [REDAKCE] přijd', [REDAKCE] přepadli a pobodali. Protože [REDAKCE] jezdila z práce pozdě a někdy i taxíkem, tak si svědek myslel, že ji někdo přepadnul, když vystoupila. Obléknul se a běžel k nim do bytu vzdáleného asi 40 m. [REDAKCE] ležela na zádech na posteli a [REDAKCE] stál u ní. [REDAKCE] měla pravou ruku jako do pravého úhlu. Zeptal se, co se stalo a v 03:07 hod. zavolal záchranku. Když telefonoval, chtěl z ložnice odejít. [REDAKCE] na něho dělala posunky, aby neodcházel. Zůstal stát a záchrance nahlásil, co se stalo. [REDAKCE] odešel do kuchyně. [REDAKCE] mu pošeptala, že jí bodl [REDAKCE]. Ten byl v kuchyni a něco myl, svědek slyšel totiž téct vodu do dřezu. Když se [REDAKCE] vrátil, poslal ho ven čekat na záchranku. Svědek si do příjezdu záchranky povídal s [REDAKCE]. Ta mu řekla a ukazovala, že ji [REDAKCE] bodnul do „pleče“ s tím, že ukazovala rozpětí 20-25 cm. Rozuměl tím plíce. Viděl krev na jejím pravém rameni a pravé ruce. Vyzýval ji, aby se nehýbala a ležela v klidu. Zeptal se jí, zda chce něco přichystat do nemocnice. Chtěla dát do kabelky mobil a nějakou krabičku s penězi. Nechal otevřené vchodové dveře, aby viděl, kdyby [REDAKCE] přišel. Přijela záchranka a policie. Když z bytu odcházel tak slyšel, že [REDAKCE] jednomu z policistů sdělil, že to byl on, kdo ji bodnul. Vybavil si, že [REDAKCE] měla holé nohy a na sobě nějaké tříčtvrťáky. Říkala, že jí je zima. [REDAKCE] měl na sobě nějaký domácí oblek, asi pyžamo, ve kterém chodil často. Když za ním [REDAKCE] přišel, bylo vidět, že je zmatený a bojí se o [REDAKCE]. Ani jeden mu nepřipadal pod vlivem alkoholu. [REDAKCE] se nemotal. Viděl ho odcházet z bytu a přicházet se zdravotníky. Ani jednoho před incidentem neviděl. Netuší, kdo z nich byl doma, ale v bytě se svítilo. Žádnou hádku nezasechnul. Věděl, že si [REDAKCE] občas dá pivo. V hospodě ho nikdy nepotkal. Výjimečně ho viděl jít na pivo. [REDAKCE] říkala, že pije Metaxu. Slavili hlavně Velikonoce a Vánoce. Scházeli se a popíjeli. Nikdy neviděl, že by byli opilí tak, aby se motali nebo padali. V areálu by se neměl pít alkohol ani kouřit. Domnívá se, že [REDAKCE] v minulosti dvakrát vyhodila z bytu nebo on odešel sám. Předcházela tomu hádka, kterou slyšel. Co bylo její podstatou neví, protože mluvili ukrajinsky. Již si nevybavil, kdo na koho křičel. Agresivního [REDAKCE] nikdy nezažil. [REDAKCE] pracuje ve stavební firmě pana [REDAKCE] a [REDAKCE] v restauraci v Arnolticích. Hned jak se [REDAKCE] vrátila z nemocnice, byl za ní nějaký pán. Neví, jestli to byl její přítel, mohl jí pouze pomáhat, jestli má přítele neví. [REDAKCE] je klidný a pracovitý člověk, pan [REDAKCE] o něm vždycky říkal, že je úplně blbý,

ale pracovitý. Nemyslí si, že by [redacted] byla jiná. Vždycky spolu vycházeli. Pokud něco potřebovali, poprosili a poděkovali. Dokud [redacted] nepracovala a byla doma, žádnou hádku neslyšel. Jejich vztah mu přišel normální. Nevybavil si kdy, ale [redacted] si stěžovala jeho přítelkyni [redacted], že [redacted] žárlí. [redacted] po jejím návratu z nemocnice zapínal topení a vodu. O incidentu ani o [redacted] se nebavili. Nechtěla o něm mluvit. Nechtěla si ani převzít dopis od [redacted], který přišel poštou. Dopis jí dal až po několika dnech. [redacted] se nastěhovala k [redacted] někdy během covidu, on tam už asi 6 let předtím bydlel.

7. Svědek [redacted] v přípravném řízení vypověděl, že je majitelem stavební společnosti a obžalovaný u něho začal pracovat někdy v roce 2018, a to nejprve brigádně a poslední dva roky na smlouvu. [redacted] je dřič, který odvede práci za dva lidi. Nejsou nějakí velcí kamarádi. Po celých šest let bydlel v bytě v [redacted], který mu zařídil. Až do minulého roku s [redacted] nikdy nebyly pracovní problémy. V minulosti se [redacted] od [redacted] dvakrát odstěhoval a bydlel u něho v domě, kde má pronajatý byt pro zaměstnance, společně s [redacted]. [redacted] říkal, že [redacted] podezíral z nevěry. Poprvé se odstěhoval někdy na jaře nebo v létě 2024 a po necelém měsíci, kdy ho [redacted] chodila přemlouvat, se k ní vrátil. Ze stejného důvodu se odstěhoval v listopadu 2024 a opět bydlel u [redacted]. Po třech týdnech ho [redacted] přemluvila, aby se vrátil. Údajně za ním chodila každý večer. Podle [redacted] to prý [redacted] komentoval s tím, že [redacted] potřebuje na nájem. [redacted] říkal, že když je byl v prosinci navštívit, byli do sebe zamilovaní. V době, kdy od sebe odcházel a vraceli se, přišel obžalovaný do práce dvakrát opilý. Jednou se dokonce stalo, že [redacted] jel do Lípy pro beton a z betonárky mu volala paní [redacted], že je [redacted] na mol. S autem ho našli až v betonárce v České Lípě. Dal mu kázání. [redacted] měl jenom sklopenou hlavu a bylo na něm vidět, že ho to mrzí. Ve druhém případě přišel na stavbu a chlapi mu řekli, že z něho táhlo. Dne 22. 1. 2025 kolem 08:00 hod. mu telefonoval školník [redacted] a ptal se ho, jestli ví, co se v noci stalo. Dozvěděl se, že [redacted] bodnul [redacted] do zad. [redacted] na něho měl ve tři ráno zvonit a mít zakrvácené ruce. Měl být zmatený a říct, že [redacted] někdo napadnul. [redacted] šel následně k nim do bytu, kde viděl [redacted] v posteli se zakrváceným ramenem nebo rukou. [redacted] zavolal záchranku a chtěl odejít domů. [redacted] mu prý dala hlavou znamení, aby neodcházel a očima ukázala na [redacted]. [redacted] proto [redacted] poslal ven na křižovatku, aby počkal na záchranku. [redacted] mu rovněž sdělil, že když volal záchranku, [redacted] si prý v kuchyni umýval ruce. Plete se mu, jaké informace mu [redacted] sdělil do telefonu a jaké osobně, když za ním přijel do školy. [redacted] říkal, že [redacted] nebyl opilý, že by to poznal, protože ví, jak opilý vypadá. Také zmínil, že v minulosti několikrát slyšel, jak se [redacted] s [redacted] hádá. Předchozího dne večer mluvil s mladším synem [redacted], který je na východě Ukrajiny ve válce. Říkal, že večer před incidentem s rodiči skypoval a vše bylo v pořádku. Nikdy neslyšel, že by [redacted] na někoho zvýšil hlas. Nikdy ho neviděl, že by se s někým popral. V pondělí dne 20. 1. 2025 byl [redacted] v práci. Choval se normálně. Odpoledne dostal úkol na druhý den ráno, kdy měl v 06:45 hod. nastartovat auto, aby se zahřálo. Když v 07:05 hod. zjistil, že auto stojí na místě, napadlo ho, že se [redacted] opil. Pokoušel se mu dovolat. Říkal si, že se asi něco muselo stát.

8. Svědkyně [redacted] v přípravném řízení uvedla, že se vše dozvěděla dne 21. 1. 2025 ráno z telefonátu od školníka. Paní [redacted] zhruba před rokem zaměstnala ve svém penzionu jako pomocnou sílu. S [redacted] to nebylo jednoduché. Asi po měsíci se paní [redacted] vrátila pracovat do [redacted] v [redacted] a v létě zpět do penzionu. Paní [redacted] se jí svěřovala s manželovou žárlivostí a pitím. Někdy v listopadu 2024 si svědkyně všimla modřiny na její ruce. Dozvěděla se, že se [redacted] s manželem pohádala a modřinu má od něho. Zase jí měl udělat žárlivou scénu, protože si namalovala nehty na nohou. Měl se jí zeptat, proč si nehty maluje a zda se jde kurvit. Paní [redacted] mu pak jednu pleskla a on jí to vrátil. [redacted] je tvrdá ženská a bití by si nenechala líbit, bylo to mezi nimi vzájemné. Obžalovanému vadilo, když měla [redacted] zůstat déle v práci. Někdy v listopadu [redacted] říkala, že se od ní [redacted] odstěhoval a neví, kde je. Později se k sobě vrátili a [redacted] prý od [redacted] dostala náramek. Netuší, zda [redacted] manžela přemlouvala, jenom ho hledala. Obžalovaný byl několikrát u nich v penzionu, ve kterém si i přivydělával, odházal například sníž. [redacted] říkala, že si její manžel myslí, že někoho v penzionu má a je mu nevěrná.

To ale nebyla pravda. Připadalo jí, že se obžalovaný uklidnil, když viděl, kdo v penzionu pracuje. [REDACTED] nikdy nenaznačila, že by se manžela bála. Nedala by se, byla rázná. Svědkyně spíš vyloučila, že by paní [REDACTED] udržovala intimní vztah s někým jiným. Vzhledem k tomu, že manželství [REDACTED] považovala za dobré a pevné, překvapilo ji, co obžalovaný udělal.

9. Svědkyně [REDACTED] v přípravném řízení vypověděla, že je zhruba šest let zaměstnaná jako [REDACTED]. Manžele [REDACTED] zná, kamarádi to ale nejsou. S panem [REDACTED] příliš nemluvila, s paní [REDACTED] se bavila o práci a i o tom, že se [REDACTED] hádají. Pan [REDACTED] začal hodně žárlit poté, co paní [REDACTED] začala pracovat v restauraci u Jakoba v Novém Boru. Pan [REDACTED] měl pít a věčně být opilý. Paní [REDACTED] mluvila o tom, že s ním nebude, že ho snad dvakrát od září 2024 vyhodila. Stěžovala si jen na žárlení a alkohol. Neví, že by paní [REDACTED] měla známost. Druhý den po propuštění z nemocnice u ní byl nějaký muž. Po městě se šušká, že to byl asi její milenec. Pana [REDACTED] nikdy neviděla opilého nebo agresivního.
10. Svědek [REDACTED] v přípravném řízení uvedl, že obžalovaného zná celý život, a říká mu strejdo [REDACTED]. Zili ve stejné vesnici a pracovali spolu. Poslední tři roky pracují u pana [REDACTED]. [REDACTED] je normální a neublížil by mouše. Jak na tom byl s alkoholem moc neví. Zhruba tři týdny v listopadu 2024 spolu oba bydleli. [REDACTED] k němu přišel, protože se něco stalo u něho doma. [REDACTED] u něho už předtím v létě 2024 bydlel dva týdny a v listopadu 2024 pak tři týdny. S manželkou se vždy usmířil. Vzplanula v něm láska a vrátil se domů. [REDACTED] mu neřekl důvod, proč od manželky odešel. Asi se pohádali. Na téma žárlení se nebavili. [REDACTED] si na manželku nestěžoval. V přítomnosti obou manželů byl opakovaně, chovali se normálně, nehádali se. [REDACTED] je opravdu klidřas, i kdyby na něho někdo křičel, sklopil by hlavu, do sporu by nešel. [REDACTED] je ráznější. Svědek nevěřil tomu, co se stalo. Naposledy [REDACTED] viděl ráno toho dne, co se to stalo. Netuší, jak [REDACTED] obvykle pil. Když bydlel u něho, dali si po práci jedno nebo dvě pívka, jídlo a šli spát.

Znalecké posudky

11. Znaleckým posudkem znalce MUDr. Tomáše Adámka, z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, bylo zjištěno (tento byl se souhlasem stran podle § 211 odst. 5 tr.řádu čten, stejně tak jako následující dva znalecké posudky), že poškozená [REDACTED] dne 21. 1. 2025 utrpěla bodnořeznou ránu hrudníku v oblasti zad vpravo při horním okraji širokého zádového svaly, pod pólem pravé lopatky, délky 7 cm s bodným poraněním zadní strany dolního laloku pravé plíce, masivním zakrvácením do pravé pohrudniční dutiny (hemotorax, 2l), kolapsem pravé plíce a nahromaděním volného vzduchu a krve v pravé pohrudniční dutině (hemopneumothorax), které znalec hodnotil jako vážnou poruchu zdraví, tj. poranění životně důležitého orgánu s tím, že bez neodkladně poskytnuté odborné lékařské pomoci by poranění pravé plíce s průnikem vzduchu a krve do pohrudniční dutiny vedlo ke smrti poškozené. Bodnořezná rána zadní strany pravé poloviny hrudníku vznikla tlakem a tahem ostrého hrotnatého nástroje velké intenzity v jeho dlouhé ose do oblasti zad vlevo. Vznik poranění lze dobře vysvětlit bodnutím nožem do oblasti zadní stěny pravé poloviny hrudníku s jeho následným tažením při vytahování nástroje z hrudní dutiny poškozené, která v okamžiku útoku ležela na levém boku, otočená zády k útočníkovi. Ve zdravotnické dokumentaci poškozené nejsou ošetřujícím zdravotnickým personálem popsána žádná poranění svědčící o obraně poškozené před napadením druhou osobou. V souvislosti s poraněním vzniklým v průběhu fyzického napadení ze dne 21. 1. 2025 byla poškozená transportovaná na urgentní příjem Krajské nemocnice v Liberci, kde po provedení nezbytných vyšetření podstoupila v celkové narkóze neodkladnou chirurgickou revizi v oblasti pravé poloviny hrudníku, s chirurgickým sešitím bodného poranění dolního laloku pravé plíce, manuálním vybavením krevních sraženin z pravé pohrudniční dutiny, rozepětím kolabované pravé plíce a se zavedením hrudního drénu do pravé pohrudniční dutiny. Po operačním výkonu byla po dobu celkem dvou dnů (od 21. 1. do 22. 1. 2025) hospitalizovaná na JIP chirurgického oddělení. Za hospitalizace byla poškozená nepřetržitě napojená na monitorovací přístroje a zcela závislá na péči

a pomoci zdravotnického personálu. Za hospitalizace byly poškozené podány krevní transfúze, dýchala vzduch obohacený o kyslík obličejovou maskou/brýlemi (low flow O2 terapie), užívala dvojkombinaci injekčních antibiotik, při bolestech i léky k tišení bolestí a preventivně injekčně aplikované léky na ředění krve. Po stabilizaci stavu byla k pokračování nastavené terapie přeložena na standardní lůžko traumatologického oddělení Krajské nemocnice Liberec (od 22. 1. do 31. 1. 2025), kde postupně došlo k úplnému rozvíti pravé plíce a následně i k odstranění drénu z pravé poloviny hrudníku. Po propuštění do domácího ošetřování měla po dobu dalších dvou týdnů udržovat klidový režim.

12. Znalec Václav Černý, se specializací z oboru elektronika, odvětví zajištění a zpracování dat z paměťových médií zajistil data z mobilního telefonu zn. Huawei, IMEI1: [REDACTED], IMEI2: [REDACTED], který vydala v přípravném řízení poškozená [REDACTED], a obnovil i data smazaná, pokud byla splněna podmínka obnovitelnosti. Znalec vypracoval i časovou osu za dobu od 00:00 hod. dne 20. 1. 2025 do 00:00 hod. dne 22. 1. 2025. Z vyhodnocení znalecm vypracované časové osy a zajištěných dat vyplývá, že od 00:00 hod. dne 21. 1. 2025, konkrétně v 03:04:56 hod., byla doručena toliko jedna zpráva prostřednictvím aplikace Viber, a to od syna [REDACTED], uloženého pod jménem [REDACTED]. Kolem 03:00 hod. pak nebyla používána žádná jiná aplikace, hra ani komunikační program, tedy mobilní telefon poškozené nebyl v tuto dobu aktivní. V mobilním telefonu nebyly zjištěny ani žádné fotky kromě fotek syna z válečného prostředí či fotek poškozené s obžalovaným.
13. Znalkyně MUDr. Zuzana Petr Ernestová, z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vyšetřila obžalovaného, který znalkyni spontánně během pohovoru uváděl, že se občas napije alkoholu a manželka se kvůli tomu občas zlobí. Poslední čtyři roky má manželka někoho jiného, i když mu tvrdí, že píše synovi, on ale na 100% ví, že manželka někoho má, a proto se stále hádají. Manželka je stále na telefonu, který pípá. K předmětnému dni uvedl, že k obědu si dal jedno pivo a dívali se na film, popíjeli alkohol, kdy mohl vypít 2-3 panáky vodky a 3-4 piva, pak šli spát a ona byla stále na telefonu, který pípá. Neví jak se to stalo, věděl, že jsou nože v kuchyni, vzal nůž a paní bodnul. Nůž hodil do dřezu, umyl ho a uložil do šuplíku. Manželka ho pak poslala k [REDACTED] zavolat záchranku. [REDACTED] řekl, že paní někdo přepadnul. Znalkyně poté na podkladě spisové dokumentace a vlastního vyšetření obviněného uvedla, že obžalovaný netrpí a ani netrpěl žádnou duševní chorobou, psychózou ani jinou duševní nemocí, a to ani přechodného ani trvalého rázu. V době páchání trestné činnosti nebyl závislý na alkoholu ani na jiných návykových látkách. Tempore criminis se nacházel ve stavu akutní intoxikace alkoholem, ve stavu prosté opilosti. Jeho schopnosti rozpoznat protiprávnost svého jednání byla tempore criminis zachována. Jeho schopnost své jednání ovládat, byla tempore criminis snížena forenzně nepodstatně vlivem akutní intoxikace alkoholem. Snížení si způsobil sám. Obviněný užívá alkohol. Užívání nesplňuje kritéria pro syndrom závislosti. Obviněný je schopen hodnotné účasti na trestním řízení a stejně tak je schopen chápat jeho smysl a smysl uloženého trestu. Jeho pobyt na svobodě není nebezpečný a znalkyně proto nenavrhlá uložení žádného léčebného opatření či zabezpečovací detence.

Listinné důkazy

14. Z provedených listinných důkazů pak krajský soud zjistil následující skutečnosti. Z lékařských zpráv Krajské nemocnice Liberec a.s. vyplývá, že dne 21. 1. 2025 v 4.26 hodin byla k ošetření přijata poškozená [REDACTED], v režimu polytraumata, čas úrazu je zaznamenán v 3.08 minut, kdy byla bodnuta manželem do hrudníku dlouhým kuchyňským nožem, bylo jí provedeno CT vyšetření a v 5.10 hodin byla předána na operační sál. Průběh operace, operační úkony včetně výsledku jsou pak blíže rozebrány ve znaleckém posudku znalce MUDr. Adámka. Z lékařské zprávy lze také vyčíst, že poškozená byla primárně v ohrožení života a ztratila přibližně 1 200 ml krve. Podoba zranění před operací je pak zachycena lékařem na čl. 98. Na čl. 66 je v této souvislosti založen vlastnoruční náčrt obžalovaného týkající se nože, který užil při spáchání skutku.

15. Bytová jednotka v objektu [REDAKCE] kterou obžalovaný s poškozenou užívali, byla dne 21. 1. 2025 v 4.50 hodin ohledaná, což dokumentují i pořízené fotografie založené ve spisu (celkově na čl. 122 – 179). Z protokolu vyplývá, že po vstupu do bytu je umístěna předsíň, ze které lze dveřmi vstoupit do chodby bytu, z chodby doprava pak lze vstoupit do ložnice, doleva lze vstoupit do kuchyně. Dál jsou umístěny např. odkládací místnost, technická místnost s kotlem, na konci chodby koupelna a WC. K bližší představě bytu viz. kreslený plánec na čl. 179. Na fotografiích označených čísly 53 - 56, 59 - 70 jsou dobře patrné krevní stopy na ložním povlečení, které odpovídají obsahu výpovědi poškozené v tom směru, že během útoku již ležela, měla ležet na boku, a po útoku se přetočila na záda.
16. Na fotografiích č. 71, 73, 74, 76, 77-86 jsou viditelné krevní stopy na mikině šedé barvy, kterou měl v tu dobu oblečenou obžalovaný, je patrné, že stopy krve se nacházejí pouze na přední části oděvu a na rukávech. Skvrny na oděvu obžalovaného jsou popsány rovněž v protokolu o prohlídce jeho těla, konané dne 21. 1. 2025 v 5.10 hodin na čl. 180 - 181. Jeho mikina byla zajištěna jako věcná stopa č. 6, z těla obžalovaného byly rovněž sejmuty další stopy – stěr z pod nehtů jako genetické stopy č. 7 a 8, ústní stěr jako genetická stopa č. 9 a naposledy i daktyloskopické otisky rukou jako stopa č. 10. Na těle obžalovaného nebylo nalezeno žádné zranění.
17. Stejněho dne 21. 1. 2025 podle § 78 odst. 1 tr. řádu vydala poškozená [REDAKCE] vrchní díl oblečení s květinovým potiskem, který měla oblečený v době útoku, pořízené fotografie dokumentují skvrny červenohnědé barvy, a to zejména na zadní části oděvu, kde se nachází rovněž otvor, který zřejmě odpovídá místu bodnutí (čl. 182 – 185, oděv vrácen poškozené dne 9. 5. 2025 čl. 186 – 188, mobilní telefon vrácen 24. 1. 2025 čl. 190 - 191).
18. Během ohledání bytu v prostoru kuchyně lze na fotografii č. 22 – 24 spatřit na kuchyňské lince umístěný magnetický držák na nože s pěti noži, kde evidentně jeden nůž na pozici č. 4 zleva chybí – umístěné nože by mohly podle vzhledu tvořit dvě sady – s kovovou střenkou (viditelné 3 obdobné kusy) a s černou střenkou (viditelné 2 obdobné kusy). V prvním ze šuplíků linky se pak nacházejí další tři nože, tyto byly zajištěny jako věcné stopy 1, 2, 3 – viz. fotografie č. 25 - 29. Nůž zajištěný jako stopa č. 1 (foto č. 30 – 31) pak vzhledem zcela odpovídá nožům umístěným na magnetickém držáku, má velmi podobnou černou střenku, naměřené délky 24 cm. Další dva nože jsou zachyceny na foto č. 32 - 35. Na odkapávači linky pak byly zajištěny další dva nože, které se zde nacházely, jako stopy č. 4 a 5, viz. foto č. 37 – 41. Tři kuchyňské nože (stopy č. 1–3), které zajistil policejní technik v první zásuvce kuchyňské linky a na odkapávači umístěné dva kuchyňské nože (stopy č. 4 a 5), byly všechny předloženy KŘP Ústeckého kraje, Odboru kriminalistické techniky a expertíz. Odborné zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická speciální biologie (čl. 281 – 284) jednoznačně nevyloučilo přítomnost krve toliko na čepeli v oblasti ostří a špičky kuchyňského nože zn. Vivess s černou střenkou o celkové délce 24 cm a délkou čepele 12, 5 cm, zajištěného jako stopa č. 1 (nalezeného v zásuvce linky). Pro případnou analýzu DNA byly při biologickém zkoumání zajištěny vzorky právě na stopě č. 1, z plošného otěru rukojeti nože, ve které nelze vyloučit přítomnost epitelů (vzorek 644-25-FU02) a na stejné stopě č. 1, ze smíšeného otěru oblasti čepele (ostří a špička), ve kterém nelze vyloučit přítomnost krve (vzorek 644-25-FU03). Poškozený [REDAKCE] byl dne 6. 2. 2025 odebraný bukální stěr. Kriminalistickým zkoumáním z odvětví kriminalistická genetika (čl. 287 – 290) byla z bukálního stěru poškozené [REDAKCE] izolovaná DNA a stanoven profil DNA. Ze vzorků 644-25-FU02 a 644-25-FU03 byla rovněž izolovaná DNA a stanoveny úplné smíšené profily DNA, přičemž u druhého ze vzorků, jako vhodná k porovnání s dalšími profily DNA byla jeho majoritní složka. Smíšený profil DNA stanovený ze vzorku 644-25-FU02 byl porovnán s profilem DNA stanoveným z bukálního stěru poškozené a s profilem DNA vedeným v systémech databáze DNA k obviněnému. Porovnáním bylo zjištěno, smíšený profil DNA obsahuje znaky shodné se znaky profilu DNA vedeného k obviněnému a profilu DNA stanoveného z bukálního stěru poškozené. Majoritní složka smíšeného profilu DNA stanoveného ze vzorku 644-25-FU03 (otěr proveden z ostří a

špičky nože) vykazoval shodu pouze s profilem DNA stanoveným z bukálního stěru poškozené [REDAKCE].

19. Podle úředního záznamu PČR byla hlídka policie vyslána na adresu [REDAKCE] dne 21. 1. 2025 v 3.16 minut, kdy oznamovatel na linku 155 uvedl, že u něj byl soused, kdy k nim domů měli přijít dva muži a bodnout jeho manželku do zad. Hlídka na místo dorazila v 3.27 hodin, kdy u semaforu na komunikaci se nacházel muž v pyžamu, ztotožněný jako obžalovaný, který hlídce uvedl, že jeho manželku pobodali dva muži. Když hlídka vešla do bytu, na místě se nacházel oznamovatel [REDAKCE], hlídce uvedl, že ho soused vzbudil a tvrdil mu, že manželku pobodali dva muži. V ložnici se na posteli nacházela poškozená [REDAKCE], která hlídce nechtěla nic říct. Po poučení uvedla, že ji po hádce bodl do zad manžel, u toho byl již přítomen i obžalovaný. O noži uvedla, že je schovaný v kuchyni. Obžalovaný poté s její výpovědí s odchylkami souhlasil. Dále obžalovaný uvedl, že po skutku doběhl pro souseda, který zavolal pomoc, umyl si ruce a umyl i nůž. O místu uložení nože nebyl schopen nic uvést. Byl poté ve 3.29 hodin zadržen.
20. Zdravotnická záchranná služba Libereckého kraje poskytla audiozáznam tísňového volání na linku 155, kterou kontaktoval svědek [REDAKCE] dne 21. 1. 2025 v 03:08.09 hod. z telefonního čísla [REDAKCE]. V nahrávce operátorce sděluje, že v bytě ve škole je [REDAKCE], která je bodnutá nožem někde v podpaždí nebo na ruce a je při vědomí, viz. sdělení ZZS LK na čl. 314 – 316.
21. Ve spise je dále založen záznam z kamery umístěné na budově Základní školy Kamenický Šenov, která snímá prostor křižovatky ulic [REDAKCE] a [REDAKCE]. Záznam není opatřený časovou známkou, tudíž nelze ověřit, zda zaznamenaný čas odpovídá času reálnému. Dne 21. 1. 2025 v čase 03:29:20 hod. obviněný vychází z areálu školy a pokračuje k hlavní silnici a ulicí Kamenická ke křižovatce, kde se zastaví pod areálem školy. V čase 03:37:00 hod. jde zpět nahoru a zastavuje se u vjezdu do areálu školy, rozhlíží se, kontroluje hodinky, přešlapuje a nemotá se. V 03:39:52 hod. kolem něho projíždí osobní vozidlo. Následně v 03:45:08 přijíždí policejní hlídka, zastavuje obviněného, který ukazuje do areálu školy a s hlídkou hovoří. Příjezd vozidla záchranné služby je zaznamenaný v čase 03:45:29 hod. Úřední záznam včetně flash disku jsou založené na čl. 312.
22. Dle záznamů o dechových zkouškách ze dne 21. 1. 2025 činila hladina alkoholu v jeho dechu v 03:35:50 hod. hodnotu 2, 03 promile a ve 12:27:21 hod hodnotu 0, 59 promile, viz protokol o dechové zkoušce čl. 309 – 310.

Osobní poměry obžalovaného

23. Obžalovaný nemá žádný záznam v opisu evidence přestupků ani v opisu RT. Dne 4. 5. 2022 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění obžalovaného pro opakovaný nelegální pobyt, toto je však z důvodu války na Ukrajině nevykonatelné. Bylo mu proto vydáno vízum za účelem strpění pobytu s platností do 31. 3. 2025. Vazební věznice Liberec k žádosti krajského soudu a obhájce obžalovaného zaslala dne 1. 7. 2025 hodnocení obžalovaného z výkonu vazby, kde uvádí, že obžalovaný se na výkon vazby adaptoval plynule, řád výkonu vazby a vnitřní řád věznice dodržuje, chování a vystupování má na dobré úrovni. Prozatím není pracovně zařazen. Celkově je pak hodnocen jako průměrný, přizpůsobený obžalovaný. Z příloh této zprávy rovněž vyplývá, že poškozená [REDAKCE] navštívila obžalovaného jednou dne 19. 3. 2025, jinak mu zasílá balíky, ovšem telefonuje mu každodenně minimálně jednou (stejně tak jeho bratr).

Hodnocení důkazů

24. Krajský soud **hodnotil** provedené **důkazy** podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že vina obžalovaného je na základě výše provedených důkazů prokázána tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku, tedy jinými slovy shora uvedené **důkazy krajský soud vyhodnotil** způsobem, jakým mu ukládá § 2 odst. 6 trestního řádu. Skutkový děj uvedený ve výroku rozsudku je prokazován jednak samotným doznáním obžalovaného [REDAKCE], který ke své trestné činnosti uvedl, že svou manželku skutečně bodnul nožem, ovšem žádné další podrobnosti ke skutku nedokázal upřesnit – uvedl, že neví, jak se to stalo, protože byl moc opilý. Pamatuje si, že skutku předcházela hádka, ale nepamatuje si, co bylo předmětem té hádky. K této skutečnosti byla vyslechnuta i poškozená [REDAKCE], která uvedla, že předmětem jejich hádek byl většinou alkohol, který její manžel – obžalovaný často pil, a pak také žárlivost, která se s vypitým alkoholem ještě více manifestovala. Tak tomu bylo i ten den a večer, kdy k projednávané události došlo. Z výpovědi obžalovaného i poškozené lze dovodit, že poškozená ten den nebyla v práci, obžalovaný přišel domů podle vlastních slov později odpoledne, okolo 17.hodiny. Oba se najedli, a obžalovaný začal požívat alkohol – uvedl, že vypil asi 2 – 3 panáky vodky a k tomu 2 – 3 piva, cítil se normálně, pouze lehce ovlivněn (jeho tvrzení tak koliduje s výše uvedeným, že si na průběh skutku nepamatuje z důvodu silné opilosti). Poškozená však uvedla, že obžalovaný vypil alkoholu značné množství, čemuž by nasvědčovalo i měření alkoholu u obžalovaného v dechu v době po spáchání skutku - v čase 03:35:50 hod. mu byla naměřen hodnota 2, 03 promile, což spíše svědčí o větším množství vypitého alkoholu, než obžalovaný uváděl, když měl pít v době od 17 hodin a byl vzhůru do ranních hodin. Ostatně obžalovaný patrně neměl a doposud nemá náhled na své požívání alkoholu, když dále uváděl, že si nemyslí, že má problém s alkoholem, přitom tato skutečnost byla jedním z důvodů, proč se s ním poškozená opakovaně hádala a rozcházela se s ním. Obžalovaný měl taktéž kvůli alkoholu problémy v zaměstnání, na což si minimálně v jednom případě stěžovali spolupracovníci obžalovaného, a dokonce pod vlivem alkoholu řídil nákladní vozidlo, a jeho silného ovlivnění alkoholem si pak všimla i zcela cizí osoba, kam obžalovaný v rámci pracovní činnosti s vozidlem dorazil, a upozornila na to jeho zaměstnavatele - tyto skutečnosti pak vyplývají právě i z výpovědi svědka [REDAKCE]. Tento svědek pak dokonce uvedl, že když ráno dne 21. 1. 2025 obžalovaný nedorazil do zaměstnání (byl již zadržen policií), první, co ho napadlo bylo, že se obžalovaný zase opil. Tedy tyto skutečnosti skutečně nespovídají o tom, že by obžalovaný neměl problémy s alkoholem a měl nad jeho požíváním potřebný náhled.
25. Dalším faktorem, který měl na celou projednávanou událost vliv, byla značná žárlivost obžalovaného. Tuto pak připouští i obžalovaný, byť na druhou stranu ambivalentně uváděl, že manželce nikdy dříve žárlivé scény nedělal. Obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že slyšel, že má „manželka v telefonu přítele“ – tedy jinými slovy se domníval, že poškozená si s tímto domnělým mužem často píše, ovšem také uvedl, že ten večer (20. 1. 2025) si s ním asi nepsala. Jiné skutečnosti však uváděla poškozená – ten den i večer se s obžalovaným hádali do 3 hodin do rána - o všem možném, i tom, že má nějakého chlapa v telefonu, ovšem existenci mimomanželského vztahu poškozená důrazně popřela. Uvedla, že si psala pouze se synem, o kterého má strach, protože bojuje ve válce na Ukrajině. Asi ve 2 hodiny ráno zvonil telefon, a poškozená uvedla, že se domnívá, že manžel na ni zaútočil právě kvůli tomu telefonu. Manželovi ten večer vysvětlovala, že si píše s jejich synem, ale nevěřil jí to, protože byl „nalitý“. Za znaleckého posudku znalce [REDAKCE] pak skutečně vyplývá, že poškozená komunikovala pouze s jejich synem, kterého měla uloženého pod jménem [REDAKCE], žádná jiná konverzace nebyla v jejím telefonu nalezena, a to ani pokud znalec obnovoval eventuálně smazaná data, uložené fotografie zobrazovaly opět pouze nejbližší rodinu (poškozenou s obžalovaným, fotografie synů a rodiny). Okolo 3. hodiny ráno, konkrétně pak v 3:04 hodin syn poškozené zaslal textovou zprávu pomocí aplikace Viber, že přeje dobré ráno a že půjde do práce. Poškozená také uváděla, že manžel žárlil i v minulosti – a pokud manžela dříve

několikrát vykávala z bytu, bylo to kvůli „chlastání a telefonu“. S těmito problémy se pak občas svěřovala dalším osobám, o čemž v průběhu přípravného řízení vypovídala [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tyto osoby uváděly, že si poškozená stěžovala na pití a žárlivost obžalovaného, z toho důvodu od něj i chtěla poškozená odejít. Obžalovaný žárlil i na práci poškozené v restauraci a penzionu a trochu se zklidnil až poté, co místo navštívil a obhlédl si další spolupracovníky poškozené. Obžalovaný pak poškozenou i slovně napadal, pokud si chtěla nalakovat nehty na nohou, což je činnost zcela běžná, přesto ji urážel, zda se jde nabízet jiným mužům. Tedy tyto skutečnosti, žárlivost v kombinaci s konzumací alkoholu měly nepochybně na chování obžalovaného vliv i dne 20. – 21. 1. 2025, kdy ke skutku došlo, a jeho chování potencovaly. Svědci se jinak vesměs shodli, že bez vlivu alkoholu byl obžalovaný mírné povahy, byl jimi hodnocen kladně.

26. K samotnému napadení nožem se obžalovaný vyjádřit buď nechtěl, či si na podrobnosti opravdu nepamatuje, jak sdělil u hlavního líčení, ale podle názoru krajského soudu lze vycházet z výpovědi poškozené, kterou krajský soud považuje v tomto ohledu za pravdivou (byť s odstupem času je zřejmé, že se poškozená snaží obžalovanému v jednotlivostech polehčovat, odpustila mu a chce s ním nadále setrvat), neboť je zcela podpořena i dalšími důkazy – to zejména výpovědí jediného přímého svědka [REDAKCE], a všemi dalšími listinnými důkazy založenými ve spise – jako jsou odborná vyjádření, úřední záznamy PČR, záznamem hovoru na linku 155, lékařskými zprávami a nakonec i znaleckými posudky. Poškozená tedy uvedla, že večer řekla obžalovanému, poté, co celé odpoledne i večer hodně pil, hádali se, to i ohledně domnělého milence v telefonu, že už mu to pití stačí, a vyzvala ho, aby šli spát – a pokud se v tu chvíli dohadovali, bylo to proto, aby i obžalovaný už šel spát. Byly asi 3 hodiny ráno. Přitom za dvě hodiny, v 5 hodin ráno, měli vstávat do práce, aby se dostavili každý do svého zaměstnání a začali od 6 hodin pracovat. Poškozená konkrétně uvedla, že už ležela v ložnici, byla tma - bylo zhasnuto, v místnosti bylo světlo pouze od pouliční lampy. Poškozená se otočila podle svých slov na levý bok, chystala se usnout. Uvedla, že než došlo k tomu napadení, „bylo to úplně beze slova, manžel nic neříkal, nenadával“. Pak najednou cítila ránu, po ní se otočila na záda. K dalšímu ději poškozená v přípravném řízení uvedla, že manžel stále nic neříkal, kdežto v hlavním líčení poškozená uvedla, že „se vzpamatoval, nechtěl to udělat, obejmul ji a říkal, co má dělat“. Tento rozpor pak přikládá krajský soud tomu, že poškozená chce v současné době obžalovanému spíše polehčit, protože objem krevních stop nacházejících se na mikině obžalovaného tak zcela neodpovídá tvrzenému objímání krvácející poškozené, v porovnání s tím, jaké krevní stopy zanechala poškozená na ložním prádle, ovšem tento rozpor nemá v zásadě žádný významný vliv na skutková zjištění, ani na věrohodnost výpovědi poškozené jako celku.
27. Krajský soud má za to, že vzhledem k tomu, že poškozená konstantně uváděla, že poté, co si lehla, již hádka neprobíhala, a tuto skutečnost potvrdil i obžalovaný, podle popisu poškozené v době, kdy si lehla, už obžalovaný nic neříkal - nemluvil, jen tam chodil, tedy bylo ticho, měli jít spát, a, zároveň z obsahu výpovědi obou bylo prokázáno, že obžalovaný ten večer žádný nůž v ruce nedržel, ani neužíval nůž k žádné činnosti, nevyhrožoval s ním poškozené, tak obžalovaný poté, co poškozená ulehla, musel vyjít ven z ložnice, dojít přes chodbu do kuchyně, zde vzít nůž a vrátit se s ním do ložnice za poškozenou a pak teprve jí ránu nožem do oblasti boku/zad zasadit. Jiný skutkový děj si nelze prakticky představit. Ke své motivaci či pohnutce obžalovaný nic neuváděl s odkazem na to, že si nic bližšího nepamatuje, krajský soud má však za to, že pohnutkou mohla být odvěta za předchozí hádku, případně za domněnku, že poškozená se může kontaktovat či stýkat s jiným mužem. Poškozená pak v zásadě jinou pohnutku, než žárlivost obžalovaného v kombinaci s alkoholem neuvedla. Další skutečností pak je, že obžalovaný po jednom bodnutí svého jednání zanechal, nijak v něm nepokračoval a uposlechl výzvy poškozené, aby jí přivolal pomoc. O tom svědčí výpověď [REDAKCE], školníka, kterého obžalovaný vzbudil, a byt' uváděl svědkovi nepravdivé skutečnosti o vzniku zranění poškozené, požádal ho o přivolání lékařské pomoci pro poškozenou. Tento svědek tak ve 3.08.09 hodin vytočil linku 155, o čemž svědčí audiozáznam tísňového volání Zdravotnické záchranné služby Libereckého a v nahrávce operátorce sděluje, že

v bytě ve škole je [REDAKCE], která je bodnutá nožem (někde v podpaždí nebo na ruce) a je při vědomí. Tento svědek také uvedl, že poškozená nechtěla v bytě s obžalovaným zůstat sama, požádala ho, aby s ní setrval, a označila obžalovaného jako útočníka s nožem. Tento svědek také potvrdil, že obžalovaný se chvíli před příjezdem záchranné služby a policie nacházel v bytě, byl v kuchyni a něco myl, svědek slyšel téct vodu. Poté obžalovaného raději poslal čekat ven na záchranné složky. Podle úředního záznamu PČR pak byla hlídka policie vyslána na adresu [REDAKCE] dne 21. 1. 2025 v 3.16 minut, hlídka na místo dorazila v 3.27 hodin, cestou hlídka u semaforu na komunikaci zahlédla muže v pyžamu - obžalovaného. Když hlídka vešla do bytu, na místě se nacházel oznamovatel [REDAKCE], hlídce uvedl, že ho soused vzbudil a tvrdil mu, že manželku pobodali dva muži. V ložnici se na posteli nacházela poškozená [REDAKCE]. Obžalovaný byl poté ve 3.29 hodin zadržen. Tomuto pak odpovídá i záznam z kamery umístěné na budově Základní školy Kamenický Šenov, která snímá prostor křižovatky ulic [REDAKCE] a [REDAKCE] byt' její časové údaje neodpovídají realitě zřejmě z důvodu neaktuálního nastavení, na kameře je také zaznamenán příjezd vozidla záchranné služby.

28. Pokud jde o nůž, se kterým obžalovaný zaútočil na poškozenou, lze vycházet jednak částečně z výpovědi obžalovaného, a dále z protokolu o ohledání místa činu – bytu obžalovaného a poškozené a odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická speciální biologie a kriminalistická genetika. Obžalovaný připustil, že použil nůž z kuchyně společného bytu, uvedl, že nůž je společným majetkem manželů. Dále však uvedl, že po skutku „nůž hodil do dřezu, nemyl ho, neuklízěl ho nikam“. Toto naposled uvedené je však v rozporu s opatřenými důkazy. Z protokolu o ohledání místa činu, konkrétně místnosti kuchyně, totiž vyplývá, že ve dřezu žádný nůž policií nalezen nebyl. Naopak na odkapávací linky se nacházely dva (omyté, čisté) nože – označené jako stopy 4 a 5. Policisty pak zaujala jiná skutečnost – na magnetickém držáku na nože evidentně jeden z nožů chyběl, a tento, který by se svým vzhledem hodil k nožům umístěným na držáku na nože, byl pak nalezen v zásuvce kuchyňské linky, označený jako stopa 1. Další dva nože v zásuvce pak byly zajištěny také jakožto stopy 2 a 3. Na žádném z nožů nebyly na první pohled patrné jakékoliv stopy krve, podle fotografií nebyly nijak znečištěny. Všech pět nožů bylo podroběno odbornému zkoumání, kdy k podrobnostem může krajský soud odkázat na odstavec 18, ve zkratce výsledkem tohoto odborného zkoumání je, že na noži označeném jako stopa č.1 byly nalezeny epitely obžalovaného i poškozené v oblasti střenky nože, tedy v místě, kde se obvykle nůž drží, svědčící pro závěr, že jiná osoba tento nůž nedržela. V oblasti místa ostří a špičky nože pak byla nalezena DNA pouze poškozené, a z těchto míst byl pořízen stěr, ve kterém nelze vyloučit přítomnost krve, tedy podle DNA šlo o krev poškozené. Obžalovaný tak v rozporu se svým tvrzením velmi pravděpodobně nůž po skutku umyl, a to ještě před příjezdem policie a záchranné služby, a uklidil jej do zásuvky kuchyňské linky, ačkoliv byl jinak nůž nejspíš odkládán na magnetický držák mezi další nože. O této skutečnosti pak svědčí část výpovědi svědka [REDAKCE], který slyšel z kuchyně tekoucí vodu v době, kdy čekal s poškozenou ve vedlejší místnosti na příjezd záchranné služby, a v kuchyni se nacházel v dané době pouze obžalovaný.
29. Krajský soud nemá za prokázanou skutkovou verzi uváděnou obhájkyň obžalovaného, že by obžalovaný měl jednat „ve stavu silného rozrušení, které vedlo k zúžení jeho vědomí, ke snížení schopnosti racionálně uvažovat, a které se postupně kumulovalo v důsledku negativních faktorů, působících na jeho psychiku a vyústilo to tím, když v průběhu hádky jeho manželce přišla ráno ve 3 hodiny na telefon zpráva“, jak tato obhájkyň uváděla. Jednak, a to se již bude krajský soud opakovat, obžalovaný i poškozená se shodli na tom, že v době skutku již hádka neprobíhala, sama poškozená ji považovala za ukončenou, oba se shodli, že měli jít spát, ani jeden z nich již nemluvil, v ložnici se zhaslo a poškozená usínala. Obžalovaný dokonce uvedl, že poškozená si ten večer s nikým nejspíš nepsala. Silné rozrušení obžalovaného v průběhu večera nepopsal ani jeden z nich, poškozená charakterizovala chování obžalovaného spíše za divné, a svědek [REDAKCE] bydlící v stejném objektu školy ten večer žádnou hádku z jejich bytu neslyšel, oproti době dřívejší, kdy několik jejich hádek vyslechl. Ani jediná doručená zpráva v době od půlnoci dne 21. 1. 2025 do

ranních hodin nemohla být podle názoru krajského soudu důvodem, proč by obžalovaný v náhlém silném rozrušení bodl poškozenou – tato zpráva od syna poškozené byla doručena na mobilní telefon poškozené v době 3.04.56 hodin. Pokud by toto oznámení došlé zprávy na mobilní telefon poškozené obžalovaný slyšel, měl si vyhodnotit, že je to zpráva od milence, měl by se dostat do stavu silného rozrušení a zúženého vědomí, poté by měl obžalovaný jít do kuchyně pro nůž, bodnout s ním poškozenou, pak tam buď jen stát, případně objímat poškozenou a litovat skutku, následně jít vzbudit svědka [REDAKCE], jemu vysvětlovat situaci a požádat o volání záchranné služby, když svědek situaci popsal tak, že obžalovaný na něj zazvonil, svědek otevřel okno a zeptal se ho, co se stalo a obžalovaný mu řekl - [REDAKCE] přijď, [REDAKCE] přepadli a pobodali. Svědek se musel nejprve obléknout, takto to sám zmínil, a běžel k obžalovanému do bytu vzdáleného asi 40 m, kde našel poškozenou v ložnici ležící na zádech na posteli a obžalovaný stál u ní. Poté se svědek zeptal, co se stalo a asi ve 03:07 hod. zavolał záchranku - tato byla volána ve 3.08.09 hodin. Tedy krajský soud musí konstatovat, že takový časový sled událostí během defacto 3 minut, které uplynuly od doručení zprávy do doby volání RZS si dokáže jen stěží představit, a spíše je prakticky vyloučen, a tím je pak vyloučena taková varianta skutkového děje.

30. Z výše uvedeného lze pak učinit bezpečný, a jednoznačný závěr, co se skutkových zjištění týká, že to byl jen a pouze obžalovaný [REDAKCE], který dne 21. 1. 2025 kolem 03:00 hod. v [REDAKCE] v bytě umístěném v areálu [REDAKCE], který obýval společně se svou manželkou [REDAKCE], po předchozím požití alkoholických nápojů a v reakci na krátce předtím probíhající hádku, ji nečekaně v okamžiku, kdy již ležela na posteli, na levém boku a otočená zády, kuchyňským nožem zn. Vivess s černou stříenkou o celkové délce 24 cm a délkou čepele 12, 5 cm, pro který si musel dojít z ložnice do kuchyně, bodnul do pravé části zad, čímž jí způsobil zranění uvedená v popisu skutku tak, jak jsou shodně znalcem MUDr. Adámkem popsána v jeho znaleckém posudku, a charakter těchto zranění vyplývá i z doložených lékařských zpráv Krajské nemocnice Liberec, s tím, že nůž poté odnesl zpět do kuchyně, umyl ho a uložil do zásuvky v kuchyňské lince, kdy bez neodkladně poskytnuté lékařské péče by toto zranění vedlo ke smrti poškozené.

Právní hodnocení

31. Pokud jde o právní kvalifikaci zjištěného jednání, tak obžalovaný, byť své jednání v zásadě doznal a litoval jej, tak na druhou stranu uváděl, že manželku nechtěl usmrtit a ani nepřemýšlel nad tím, že by ji zabil, tedy zásadně rozporuje užitou právní kvalifikaci. Navrhoval, aby jeho jednání bylo krajským soudem posouzeno jako těžké ublížení na zdraví, případně trestný čin zabití podle § 141 tr.zákoníku, či trestný čin vraždy podle § 140 odst. 1 tr.zákoníku. Krajský soud však po provedeném dokazování má za to, že pro tyto úvahy není dán prostor, a že obžalovaný Fedir Korol svým jednáním naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu **vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku**, tedy dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí s rozmyslem, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, když k jeho dokonání nedošlo. V Trestním zákoníku II, Komentáři, se k ustanovení § 140 odst. 2 tr.zákoníku uvádí, že rozmysl ke kvalifikovaná forma úmyslu v tom smyslu, že pachatel si patřičně zváží své jednání a na základě takového subjektivního přístupu jiného úmyslně usmrtí (v nyní posuzovaném případě samozřejmě obžalovaný upustil od dokonání trestného činu, trestný čin tak zůstal ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 tr.zákoníku). Spáchání trestného činu s rozmyslem je odlišné od jednání v náhlém hnutí mysli, zejména od afektů a podobných stavů, přičemž však může jít i o velmi krátkou úvahu, při níž pachatel jedná uváženě, ale již nikoliv po předchozím uvážení. Jedná-li pachatel s rozmyslem, zvážil zásadní okolnosti své předpokládaného jednání, jak z hledisek svědčících pro úmyslné usmrcení jiného, tak i proti němu, zvolil vhodné prostředky k jeho provedení a zvážil i rozhodné důsledky svého činu, avšak na rozdíl od předchozího uvážení zde chybí vyšší forma rozvahy, zejména ve formě plánování a konkrétnějšího provedení činu. Rozmysl tak představuje méně

intenzivní stupeň racionální kontroly pachatele nad svým jednáním než předchází uvážení a je tak rozlišovacím momentem mezi vraždou prostou podle § 140 odst. 1 tr.zákoníku a premeditativní vraždou podle § 140 odst. 2 tr.zákoníku. Vraždí-li pachatel v náhlém hnutí myslí (bez rozmyslu), směřuje k usmrcení jiného, kdy jde o pouhou agresivní reakci na určitý podnět, aniž by pachatel zvažoval, zda jeho jednání je účelné či nikoliv, zatímco u rozmyslu jde o racionální jednání pachatele směřující k zamýšlenému cíli, který má rozeznatelný účel a smysl. Rozmysl tak zahrnuje podstatné prvky úmyslného usmrcení jiného, ale nevyžaduje detailní či podrobné uvážení činu ani prvky jeho plánování.

32. Je tedy nutno si připomenout, jak skutek reálně proběhl. Obžalovaný se s poškozenou celé odpoledne do brzkých ranních hodin hádá, je pod vlivem alkoholu a předmětem hádky je mimo jiné i podezření, že poškozená má mimomanželský vztah, či o něm alespoň uvažuje a běžně si dopisuje s cizím mužem. Obžalovaný nechce vzít na vědomí, že si poškozená píše pouze s jejich synem. Poškozená hádku ukončuje a rozhoduje, že jde spát, za další dvě hodiny musí vstávat, leží v posteli, přetočí se na bok a chce usnout. V místnosti je tma, obžalovaný se už také nehádá, mlčí, ale ještě neulehnul, naopak přechází po místnosti, během večera nůž v ruce nedržel. Je tedy evidentní, že obžalovaný si pro nůž musel z ložnice dojít, musel opustit ložnici, přejít chodbu do kuchyně, kde bere nůž do ruky, vrací se zase stejnou cestou do ložnice a bodá nic netušící manželku zcela beze slov. Skutek se nestal tak, že by obžalovaný z nějakých důvodů měl nůž v ruce, že by např. připravoval jídlo, či si krájel nějaké jídlo, a za probíhající hádky ve vypjatém momentu s ním bodnul manželku, a jednal tak v náhlém hnutí myslí, afektu či v zajetí okamžité agresivní reakce. Výše krajský soud uvedl, proč považuje za vyloučené, že obžalovaný v okamžitém afektu a frustraci s podezřením na milence bodl poškozenou v souvislosti s doručenou zprávou v aplikaci Viber od společného syna. Naopak, tím, že hádka mezi nimi již neprobíhala, poškozená chtěla usnout, obžalovaný si došel pro nůž a s nožem v ruce se i vrátil, si vytvořil onen dostatečný prostor pro zvážení svého jednání a pro krátkou úvahu, která bezprostředně předcházela samotnému útoku, přitom mohl udělat cokoliv jiného, např. byt i opustit. Z tohoto pak krajský soud dovodil, že jeho jednání lze charakterizovat rozmyslem v souladu s trestním zákoníkem, a to podle právní kvalifikace uvedené v § 140 odst. 2 tr.zákoníku, nikoliv podle § 140 odst. 1 tr.zákoníku jako tzv. vražda prostá, kterou by spáchal v náhlém hnutí myslí.
33. Není pak pochyb ani o tom, že obžalovaný útočil na život poškozené, neboť nožem o délce 24 cm s délkou čepele 12 cm, kdy ze sady nožů uložených v kuchyni vybral již nůž poměrně velký, a poškozenou s ním bodl do horní části hrudníku, kde jsou uloženy životně důležité orgány, což je obecně známá skutečnost, a i obžalovaný si je této nepochybně vědom, navíc zčásti ve tmě a zezadu, kdy poškozená neměla šanci obžalovaného upozorovat, ostatně se ani nijak nebránila (vzhledem k chybějícím obranným zraněním), tedy obžalovaný se k útoku vyzbrojil ostrým delším nožem, pak o jeho úmyslu usmrtit poškozenou nelze pochybovat. Obžalovaný nožem skutečně silou zaútočil, poškozená popsala bodnutí jako ránu do zad. Obžalovaný poškozenou nebodnul do jiné části těla, kde by poškozená nemusela být ohrožena na životě, zvolil hrudní dutinu. Úmysl obžalovaného pak hodnotí krajský soud podle ustanovení § 15 odst. 1 písm.a) tr.zákoníku, tedy jako úmysl přímý. Způsobená zranění a možný následek pak byly objektivizovány znaleckým posudkem znalce MUDr. Tomáše Adámka, podle jehož závěrů obžalovaný způsobil poškozené bodnořeznou ránu hrudníku v oblasti zad vpravo při horním okraji širokého zádového svalu, pod pólem pravé lopatky, délky 7 cm, s bodným poraněním zadní strany dolního laloku pravé plíce, masivním zakrvácením do pravé pohrudniční dutiny (hemotorax, 2l), kolapsem pravé plíce a nahromaděním volného vzduchu a krve v pravé pohrudniční dutině (hemopneumothorax), kdy jen díky neodkladně poskytnuté odborné lékařské pomoci spočívající v chirurgické revizi v oblasti pravé poloviny hrudníku, s chirurgickým sešitím bodného poranění dolního laloku pravé plíce, manuálním vybavením krevních sraženin z pravé pohrudniční dutiny, rozepětím kolabované pravé plíce a se zavedením hrudního drénu do pravé pohrudniční dutiny a související dvoudenní hospitalizací na JIP chirurgického oddělení Krajské nemocnice Liberec, kde byla nepřetržitě

napojená na monitorovací přístroje a zcela závislá na péči a pomoci zdravotnického personálu, jakož i následné hospitalizaci na traumatologickém oddělení, která trvala až do 31. 1. 2025, by poranění pravé plíce, jakožto životně důležitého orgánu, s průnikem vzduchu a krve do pohrudniční dutiny vedlo ke smrti poškozené. V tomto ohledu pak nelze jednání obžalovaného právně kvalifikovat jako těžkou újmu na zdraví, jak navrhoval obhájce, neboť objektem trestného činu podle § 145 tr.zákoníku je lidské zdraví, a v nyní posuzovaném případě obžalovaný útočil na život poškozené, jak je výše rozebráno, tedy na jiný objekt chráněný trestním zákoníkem, a rovněž úmysl obžalovaného nesměřoval pouze ke způsobení újmy na zdraví. Pokud jde o navrhanou právní kvalifikaci trestným činem zabití podle § 141 tr.zákoníku, je nutno podotknout, že v projednávané věci nebylo zjištěno nic, co by tuto právní kvalifikaci odůvodňovalo, že by obžalovaný tento skutek spáchal „v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli anebo v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného“, jak je uvedeno v této skutkové podstatě trestného činu.

34. Obžalovaný je za své jednání i plně odpovědný, neboť i při ovlivnění alkoholem, které by se z laického pohledu již mohlo zdát při naměřené hladině okolo 2 promile jako vyšší, tak jednak obžalovaný požíval alkohol dá se říci na denní bázi, požíval i větší množství, jak bylo prokázáno, a v tomto ohledu byl pak zpracován i znalecký posudek znalkyní MUDr. Zuzana Petr Ernestová, z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se závěry, že obžalovaný netrpí a ani netrpěl žádnou duševní chorobou, psychózou ani jinou duševní nemocí, v době páchání trestné činnosti nebyl závislý na alkoholu ani na jiných návykových látkách, nacházel se ve stavu akutní intoxikace alkoholem, konkrétně ve stavu prosté opilosti. Jeho schopnosti rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládat byly tempore criminis zachovány, druhá uvedená byla snížena forenzně nepodstatně vlivem akutní intoxikace alkoholem, snížení si způsobil sám. Obžalovaný dle závěrů znalkyně užívá alkohol, jeho užívání nesplňuje kritéria pro syndrom závislosti. Obžalovaný pak má na kamerovém záznamu jistou chůzi, a ani policie, která se na místo činu dostavila okolo 3.30 hodin, neuvedla ve svém úředním záznamu, že by byl obžalovaný zcela opilý, že by s obtížemi komunikoval, chodil atd, a byl neschopen jakýchkoliv úkonů. Taktéž je nutné zmínit, že obžalovaný ještě před příjezdem policie a záchranné služby omyl a uložil nůž použitý k útoku na jiné než obvyklé místo, tedy určitým způsobem zahlazoval stopy trestného činu, což rovněž svědčí částečně o tom, že byl schopen jisté racionální úvahy.
35. K podpoře právního názoru krajského soudu ohledně právní kvalifikace skutku jako zločinu vraždy podle § 140 odst. 2 tr.zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku lze uvést i zcela aktuální usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 5. 2025, sp.zn. I. ÚS 911/25, kde je uvedeno: „Jak vyplynulo z ústavní stížnosti a vyžádaného spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 53 T 1/2024, stěžovatelka byla napadeným rozsudkem krajského soudu uznána vinnou pokusem vraždy podle § 21 odst. 1, k § 140 odst. 2 trestního zákoníku, za což byla odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 12 let a k trestu propadnutí věci. Zároveň jí bylo uloženo ochranné léčení protialkoholní v ústavní formě a povinnost zaplatit poškozené pojišťovně náhradu škody. Vrchní soud v Olomouci napadeným usnesením zamítl stěžovatelčino odvolání, Nejvyšší soud napadeným usnesením stěžovatelčino dovolání odmítl. Trestného činu se stěžovatelka podle soudů dopustila ve zkratce tím, že po předchozím požití alkoholických nápojů a po předchozí slovní rozepři s poškozeným odešla z pokoje, kde poškozený ležel na posteli, do kuchyňského koutu, kde vzala ze zásuvky nůž, přešla zpět do pokoje, kde poškozený mezitím z postele vstal a stěžovatelka jej nožem napadla tím způsobem, že mu zasadila silou nejméně střední intenzity jednu ránu do oblasti hrudníku. Stěžovatelka nesouhlasí ani s právní kvalifikací jednání, které jí soudy daly za vinu. Stěžovatelka dle svých slov nechtěla poškozeného usmrtit ani nebyla srozuměna s tím, že manipulací s nožem může způsobit jeho smrt, neboť ji k poškozenému váže pevný citovaný vztah a nikdy by se jednání, kterým by mu mohla vážně ublížit, nedopustila. Vzhledem k amnézii se nemohla k průběhu posuzovaného jednání odpovědně vyjádřit, v dovolání ale poukazovala na okolnosti svědčící o tom, že nešlo o eventuelní úmysl, nýbrž vědomou nedbalost. Soudy se dostatečně zabývaly i právní

kvalifikací trestného jednání stěžovatelky. K tomu lze dodat, že stěžovatelčina argumentace v této části vychází primárně z jiné verze skutkového stavu, než jaký soudy zjistily. Jak už uvedl Nejvyšší soud, provedenými důkazy (mimo jiné i znaleckým posudkem) bylo vyvráceno, že by k bodnutí došlo nešťastnou náhodou v důsledku přetahování o nůž. Naopak z nich vyplynulo, že stěžovatelka poškozeného bodla záměrně a při srozumění, že tím může dojít k usmrcení poškozeného. Zde byla stěžovatelka od počátku agresorem, došla si pro nůž přímo za účelem útoku na poškozeného a následně tento útok provedla způsobem, který jen náhodou neskončil smrtí (lékařskou pomoc pak poškozený musel vyhledat sám, resp. za pomoci sousedky).“

Uložený trest

36. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** krajský soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonnost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné a majetkové poměry pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy a také právem chráněné zájmy poškozeného) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 trestního zákoníku.
37. V rámci polehčujících okolností hodnotil krajský soud jednak tu, uvedenou v § 41 písm. l) tr.zákoníku, neboť obžalovaný se k projednávané trestné činnosti zcela doznal (byť nesouhlasí s užitou právní kvalifikací). Dále trestného činu upřímně litoval, neboť vyjádřil lítost nad tím, že manželce i celé rodině ublížil, je si vědom následků, které v souvislosti s jeho činem a uvězněním ponese nejen on, ale i zbytek rodiny žijící na Ukrajině, když zejména svým již starým rodičům a rodičům poškozené měli z ČR finančně pomáhat, tedy krajský soud v jeho případě shledal i polehčující okolnost podle § 41 písm. o) tr.zákoníku. Obžalovaný je přestupkově i trestněprávně zcela bezúhonný, tedy nepochybně lze u něj shledat i polehčující okolnost podle § 41 písm. p) tr.zákoníku, že před spácháním trestného činu vedl řádný život. Kladně lze pak hodnotit i tu skutečnost, že dobrovolně upustil od dokonání trestného činu vraždy, neboť od jejího dokonání mu prakticky nic nebránilo – poškozená byla v době činu ve zranitelné poloze vleže, útok obžalovaného vůbec nečekala, chystala se usnout, nijak se ani nebránila a obžalovaný se na útok vyzbrojil nožem. Obžalovaný pak nijak neotálel a obrátil se na souseda, aby přivolal pomoc, neboť bez neodkladně poskytnuté odborné pomoci by i jedna rána nožem, která byla obžalovaným poškozené zasazena, byla zcela způsobila poškozenou usmrtit (viz. závěry znaleckého posudku z oboru soudního lékařství).
38. Závažnost spáchaného činu je však obzvlášť vysoká, poněvadž se ho obžalovaný dopustil vůči své manželce, tedy osobě blízké, ve společné domácnosti, kde lze po právu očekávat klid a bezpečí, a to ze zcela malicherné pohnutky a důvodů, kdy ji dlouhodobě opakovaně podezíral z nevěry, vyvolával hádky a scény, přičemž jeho jednání se vždy stupňovalo s množstvím požitého alkoholu. Ostatně alkohol obžalovaný požíval pravidelně v nemalém množství, o čemž svědčí rovněž výpověď jeho manželky – poškozené (ovšem i svědka [REDAKCE] a prakticky všech vyslechnutých svědků), které také dlouhodobě vadila jeho silná žárlivost, což bylo obě opakovaným důvodem pro krátkodobé rozchody obou manželů. Obžalovaný však nijak nerefletoval na snahy poškozené o nápravu vztahu a opakoval zažité vzorce svého jednání bez žádoucí sebereflexe. Je nutno zdůraznit, že provedenými důkazy nebylo nijak prokázáno, že by poškozená skutečně měla mimomanželský poměr, že by její jednání mohlo být příčinou rozvratu manželství a určitým spouštěčem frustrace obžalovaného, ba naopak bylo prokázáno, že si poškozená dopisovala pouze se svým synem, který je na frontě, jak opakovaně tvrdila v průběhu trestního řízení, a dříve bez úspěchu i obžalovanému. I nyní, když by vzhledem k charakteru trestného činu, kterého se na ní obžalovaný dopustil, mohla mít pádný a zcela legitimní důvod k ukončení manželství a nalezení nového vztahu, přesto svému manželovi odpustila a je ochotna ho během výkonu trestu podporovat a po propuštění mu dát opět šanci.

39. Za trestný čin vraždy podle § 140 odst. 2 tr.zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v rozmezí trestní sazby dvanáct až dvacet let. Pokus trestného činu je pak trestný stejně jako dokonaný trestný čin (§ 21 odst. 2 tr.zákoníku). Pokud jde o druh trestu, nelze uvažovat o jiném, než trestu odnětí svobody nepodmíněném vzhledem k ustanovení § 55 odst. 2 tr.zákoníku a § 81 odst. 1 tr.zákoníku, případně další druhy trestů lze ukládat v zásadě pouze za spáchané přečiny. Účelem trestu není pouze potrestání pachatele, včetně jeho převýchovy, aby nadále vedl řádný život a další trestnou činnost nepáchal, ale taktéž ochrana společnosti před pachateli těchto trestných činů. Krajský soud pak při úvaze o konkrétní výměře trestu považoval za zcela přiměřený trest odnětí svobody vyměřený na zcela spodní hranici trestní sazby, ve výměře dvanácti let. Přihlédl přitom právě ke všem výše uvedeným polehčujícím okolnostem, jakož i ke skutečnosti, že trestný čin byl ukončen ve stadiu pokusu a obžalovaný bezprostředně po činu zajistil poškozené odbornou pomoc, jakož i k osobě obžalovaného, okolnostem případu, a způsobenému následku. Podle názoru krajského soudu pak ani nebyly naplněny premisy pro užití eventualit uvedených v trestním zákoníku pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody – obžalovaný např. neprohlásil svou vinu, nebyla sjednána dohoda o vině a trestu aj. Pokud jde o ustanovení § 58 odst. 6 tr. zákoníku, pak podle Trestního zákoníku I, Komentáře k tomuto ustanovení se „mimořádné snížení trestu odnětí svobody za pokus trestného činu uplatní tehdy, jestliže pokus nedosahuje v konkrétním případě takové závažnosti, jaké odpovídají sazby trestu odnětí svobody stanovené na dokonaný trestný čin, tzn. i trest uložený na samé spodní hranici takové sazby by byl nepřiměřeně přísný a že nápravy pachatele lze dosáhnout i trestem odnětí svobody kratšího trvání. Vyžaduje se, aby pokus nedosahoval závažnosti jiných, obvyklých případů. Okolnost, že došlo pouze k pokusu trestného činu, však nemůže sama o sobě odůvodnit snížení trestu pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Rovněž nestačí zjištění, že pachatel, jemuž je ukládán trest za pokus trestného činu, dosud vedl řádný život“. K takto uvedenému pak může krajský soud doplnit, že pokud se podle komentářové literatury při úvahách o mimořádném snížení trestu nedá brát zřetel na skutečnosti, které v tomto konkrétním případě na obžalovaného [REDAKCE] dopadají, tedy že šlo o pokus trestného činu, či že pachatel v době před skutkem vedl řádný život, pak navíc v případě obžalovaného a jím spáchaného pokusu trestného činu shledal krajský soud zmiňovanou, zcela obvyklou, typickou závažnost spáchané trestné činnosti, kdy šlo o bodnutí nožem do hrudního koše poškozené, kde jsou uloženy všechny životně důležité orgány, a jen náhodou nedošlo k takovému poranění poškozené, které by vedlo k okamžité smrti poškozené ve zcela krátkém časovém okamžiku, a jen pro bezodkladně poskytnutou lékařskou pomoc byl její život zachráněn, a jinak by bez dalšího bez této podle závěrů znalce zemřela. Tedy v případě obžalovaného pokus trestného činu jím spáchaný zcela jednoznačně dosahuje závažnosti poukazovaných obvyklých případů.
40. Pro výkon trestu pak byl obžalovaný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl za zvlášť závažný zločin (podle § 14 odst. 3 tr.zákoníku jsou těmito zvlášť závažnými zločiny ty úmyslné trestné činy, na které stanoví trestní zákon trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let) uložen trest odnětí svobody ve výměře dvanácti let, která rozhodně přesahuje zákonnou podmínku délky uloženého trestu odnětí svobody v trvání nejméně osm let. Krajský soud k návrhu obhájce o zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku může uvést, že v případě obžalovaného a jeho spáchané trestné činnosti jde o skutek násilné povahy, tedy jeho jednání a druh trestné činnosti, které se dopustil, je obecně pravidlem pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, ještě s přihlédnutím ke konkrétní výměře uloženého trestu, v tomto případě 12 let. Hodnocení obžalovaného z výkonu vazby je potom zcela neutrální, je hodnocen průměrně. Právě s ohledem na obžalovaného, na nebezpečnost trestného činu, kterého se dopustil, při výměře uloženého trestu, která značně přesahuje hranici osmi let stanovenou mimo další jako zákonnou podmínku pro zařazení obžalovaných do určitého typu věznice, je krajský soud toho názoru, že v současné době není na místě použít v případě obžalovaného ustanovení § 56 odst. 3 tr.zákoníku a zařadit obžalovaného podle tohoto ustanovení do věznice s ostrahou. Pokud pak obžalovaný bude zcela řádně usilovat

o svou nápravu, bude trest řádně vykonávat, plnit uložené podmínky, tak v jeho průběhu může dojít k přerážení do mírnějšího typu věznice.

Náhrada škody

41. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, a uplatnila nárok na náhradu v celkové výši 108 642 Kč za léčebné úkony poskytnuté poškozené [REDAKCE], jejichž přesný rozpis je založen ve spise na čl. 336 – 342. Dále poškozená VZP uplatnila nárok na náhradu zákonného úroku z prodlení z této částky ode dne následujícího po dni konání prvního hlavního líčení, ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby ČNB platné pro 1.den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů, do zaplacení. Po přezkoumání takto uplatněného nároku krajský soud přiznal této poškozené celou požadovanou částku ve výši 108 642 Kč, neboť všechny zdravotnické úkony byly provedeny v souvislosti s léčením poškozené po útoku obžalovaného, jsou datovány ve dnech 21. 1. 2025 - 12. 2. 2025, tedy v souvislosti s hospitalizací poškozené a dalšími docházením na kontroly, a to spolu s úrokem z prodlení ve výši 11, 50 % ročně z této částky (od 1. 7. 2025 je ČNB stanovena repo sazba ve výši 3, 50 %, dále se připočítá 8 procentních bodů), a to od 9. 7. 2025 (8. 7. 2025 byl den konání prvního hlavního líčení) do zaplacení, neboť tato částka představuje cenu (doložených) léčebných úkonů hrazených z veřejného zdravotního pojištění, které byly poškozené poskytnuty. Dokazováním bylo objasněno, že poškozené VZP ČR tato škoda vznikla v přímé příčinné souvislosti s trestným činem spáchaným obžalovaným a poškozená VZP ČR má tedy na její plnou náhradu nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Vrchní soud v Praze.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze odvoláním napadnout.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadnout odvoláním.

Poškozený může žádat o uspokojení svého nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem

podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle tohoto zákona.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Liberec 8. července 2025

Mgr. Lucie Hlavničková v.r.

předsedkyně senátu